

allmänna lefrervet, i den politiska dag-
tjifningen, i dess förhållande till den
lefrande Christendomen; i den så kallade
funda Moralen; i lifvet, vigtiga
ögonblick. Då visar sig Förnuftet vara
i förta hånscendet, det rättligt, utan
kraft att tillåta bringa en allmän
naturlig festlighet.

570. Det visas sig, att. Passionerna
bestämma de flesta människors till-
doraliska, eller förnufts, vidriga hand-
lingar, utan att Förnuftet, som anser
nåra den Gudomliga Principen i
Människan, kan hämma, mycket
mindre tillintet göra den öfverhand-
tagande demoralisationen.

571. Den allmänna demoralisationen
visar sig först just på den till-
teto Gudomliga Naturen, då man läse
håjer Förnuftet till en Gudomlig
princip, då man lyssnar Förmel
och aktaren åt det Gudomliga
Förnuftet; då man faller i riddes
och tillbedes det stora belätet; just
då visas sig demoralisationen

såsom en parikates af Förnuftet
och civilisationen. Var det inte
Förnuftet, som skulle utrota all of-
lighet och tjifta ett himmelrike på jor-
den? 240. Vårkent har Förnuftet tjiftat
ett himmelrike på yorden.

572. Hvad har Förnuftet uträttat för
förverk i den politiska dagtjifningen?
573. 3000 år har Förnuftet arbetat
på en dagtjifning, som skulle göra
Sambudet, lefnaden på jäs draglig
att inte kvara Tyrans Runkel
trampa på den under sina fötter,
att inte kvara tyffroiske kunde
eludera dagen. Men huru har det
gått med dagtjifningen? Vi tja
änne på jaden punktet, som Solen
kvar dagar varit gällande länge
än någon annan dagtjiftnes. Alla
dagtjiftnes, som sedan utträtt, hafva
haft det missödet att deras dagar
blifvit odugliga, oftast ett eller annat
århundrade och ju närmare vi kom-
ma den på pågt bevisade civilisationen,
desto kortare varaktighet
har en tjiftad dag.

573. Dagfambingen växer i jämn